

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 363/2021
17.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ и ВВ, свих из ..., чији је заједнички пуномоћник Небојша Жиловић, адвокат из ..., против тужене ГГ из ..., чији је пуномоћник Владимир Огњеновић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Апелационог суда у Београду и Вишег суда у Београду, на седници одржаној 17.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање о жалби тужилаца, изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П 34910/13 од 02.11.2018. године, стварно је надлежан Виши суд у Београду.

Образложење

Први основни суд у Београду, пресудом П 34910/13 од 02.11.2018. године, одбио је предлог тужилаца за прекид поступка до окончања парница које се воде пред тим судом под бројем П 400/15, П 2050/15, П 10032/15 и П 9069/14 (став први изреке). Одбио је као неоснован тужбени захтев тужилаца, којим су тражили да се тужена обавезе да тужиоцима на име закупнине за јануар 2013. године плати износ од 788,47 динара, са законском затезном каматом од 15.02.2013. године до исплате (став други изреке). Одбио је као неоснован тужбени захтев тужилаца, којим су тражили да се обавезе тужена да плати тужиоцима износ од 4.908,09 динара на име процесне камате, са законском затезном каматом од 30.12.2013. године до исплате (став трећи изреке). Обавезао је тужиоце да солидарно накнаде туженој трошкове парничног поступка у износу од 51.500,00 динара, у року од 8 дана од дана пријема писаног отправака пресуде, под претњом извршења (став четврти изреке).

Против наведене пресуде, тужиоци су изјавили жалбу.

Виши суд у Београду, решењем Гж 3529/19 од 15.10.2019. године, огласио се стварно ненадлежним за одлучивање о жалби тужилаца, изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П 34910/13 од 02.11.2018. године (став први изреке) и одлучио да списе предмета уступи Апелационом суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду (став други изреке). У образложењу је указао, да је у току претходног испитивања жалбе тужилаца, изјављеној против првостепене пресуде, суд утврдио да побијана пресуда није донета у спору мале вредности, већ даје донета у спору у коме се као *lex specialis* примењују одредбе о становању, из разлога што из истог закона произилази обавеза плаћања законске закупнине. Затим, да је овакав став заузет од

страна Апелационог суда у Београду доношењем пресуде Гж 5528/16 од 28.10.2016. године, кад је истом пресудом Апелациони суд у Београду засновао своју надлежност за другостепено мериторно одлучивање у овој парници, каква је и предметна, због чега је на основу одредби члана 23. и 24. Закона о уређењу судова одлучио као у изреци.

Апелациони суд у Београду, није прихватио стварну надлежност, већ је уз допис Гж 2371/21 од 20.05.2021. године, списе предмета доставио Врховном касационом суду, ради одлучивања о сукобу стварне надлежности између судова исте врсте. У образложењу је указао, да, у конкретној ситуацији се не ради о стамбеном спору, с обзиром на то да предмет тужбеног захтева није утврђење постојања, односно непостојања права или правног односа који проистичу из Закона о становању и одржавању зграда, односно Закона о становању, нити се ради о преображајном захтеву, којим се од суда захтева промена субјективних грађанских права и правних односа између парничних странака, као ни о спору о непокретности, већ о новчаном потраживању на име закупнине по основу закљученог уговора о цесији, у износу који очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије, без обзира на одредбе Закона о становању, као и одредбе Закона о становању и одржавању зграда, којима се прописује обавеза плаћања закупнине власнику стана. Затим, имајући у виду предмет и висину опредељеног захтева, да се ради о спору мале вредности у коме је за одлучивање о изјављеној жалби стварно надлежан виши суд.

Врховни касациони суд је одлучујући о сукобу стварне надлежности на основу одредбе члана 22. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18), а у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр.116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18-УС, 87/18 и 88/18-УС), утврдио да је за одлучивање у другом степену о изјављеној жалби тужилаца, стварно надлежан Виши суд у Београду.

Тужба је поднета 28.02.2013. године. У уводу првостепене пресуде је наведена вредност предмета спора у износу од 5.696,56 динара.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, је прописано, да, спорови мале вредности, јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Одредбом става 4. овог члана, да, као спорови мале вредности сматрају се и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2.).

Одредбом члана 469. ЗПП, је прописано, да, не сматрају се споровима мале вредности, спорови о непокретностима, спорови из радних односа и спорови због сметања државине.

У конкретној ситуацији, полазећи од садржине и висине тужбеног захтева о којем је одлучено побијаном првостепеном пресудом, дакле о новчаном потраживању на име закупнине из уговора о цесији, то се ради о спору мале вредности у коме

вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како виши суд у другом степену одлучује о жалбама на пресуде у споровима мале вредности, то је за одлучивање о изјављеној жалби тужилаца стварно надлежан Виши суд у Београду, на основу одредбе члана 23. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 22. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић